

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51 of uit de Concordante Vertaling.

maandag 1 jan. **2 Corintiërs 5: 17**

'Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen.'

Het oude is voorbij en het nieuwe is gekomen! Een nieuw jaar is begonnen. Wat er is gebeurd in 2017 kan niet worden veranderd, het is voorbijgegaan.

Op 1 januari denken we vaak terug. Dat mag ook. Soms willen we dat het nieuwe jaar iets anders zal brengen. Daarom is het vandaag 'de dag van de goede voornemens'. Stoppen met roken, minder opvliegend zijn, aardiger, of ... vaker naar de dienst gaan, zijn zo wat van die voornemens.

Paulus zegt ons ook: *'het oude is voorbijgegaan.'* We kunnen het niet veranderen, zo is het geweest. Laat het los en kijk vooruit. Vóór ons ligt het nieuwe. Paulus geeft ons één duidelijk voornemen mee: leef je leven in Christus!

Leven als een nieuw mens mag de start zijn van iedere nieuwe dag.

En het oude dan?

Daar is maar één plek voor: breng het bij Vader, laat het daar en laat het los.

Een nieuw jaar is begonnen, en ik bid, dat de Here u allen overvloedig mag schenken van Zijn rijkdom. Amen!

dinsdag 2 jan. **2 Corintiërs 4: 1**

'Daarom, nu wij deze bediening hebben, die ons door barmhartigheid is toevertrouwd, verliezen wij de moed niet ...'

In het voorgaande (2 Corintiërs 3:12-18) wijst Paulus op de bedekking die er is bij de voorlezing van het oude verbond. Deze bedekking verdwijnt alleen *in Christus!*

Bij het oude verbond hoort gebondenheid en bij Christus hoort vrijheid.

En wij, zegt Paulus, weerspiegelen die heerlijkheid van de Heer, zelfs zo dat wij veranderen náár die heerlijkheid. En dan zegt hij: *'Daarom, nu wij deze bediening hebben, die ons door barmhartigheid is toevertrouwd ...'*

Deze *ont*-dekking is ons toevertrouwd door God, dat is enkel en alleen door genade die van Zijn kant naar ons toe komt. Hij zegt dan: Wordt niet moedeloos! Het *ont*-dekken is een taak voor het leven en geeft kracht voor iedere dag.

Vader, dank U wel voor de genade die U mij geeft.

woensdag 3 jan. **2 Corintiërs 4: 6**

'Want de God, Die gesproken heeft: Licht schijne uit het duister, heeft het doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus.'

In Genesis 1 doet God het licht aan. De aarde was woest en ledig en er was duisternis. En God zei: *"Er zij licht"; en er was licht.'* Hij maakte scheiding tussen licht en duisternis, en God zei, dat het goed was.

Deze zelfde God gaat in jouw hart ook op die manier aan het werk: van woest, leeg en duisternis gaat Hij met jou naar het licht. Hij gaat scheppend te werk en brengt licht in jouw hart. En God zegt dat het goed is!

donderdag 4 jan. **2 Corintiërs 4: 7**

'Maar wij hebben deze schat in aarden vaten, zodat de kracht, die alles te boven gaat, van God is en niet van ons ...'

Het licht van Gods liefde schijnt in ons hart, zoals we gisteren hebben gelezen. Dat hart is geplaatst in het centrum van ons lichaam. Het lichaam is als een aarden vat, het is broos, breekbaar en kwetsbaar.

Misschien ben je jong en ligt de wereld aan je voeten. Misschien ben je wat ouder – dan merken we allemaal, niemand uitgezonderd, dat ons lichaam zwak is.

De kracht van Gods liefde schijnt in ons hart en geeft zo'n kracht in ons leven, dat gaat alles te boven en is niet van onszelf maar van Hem. Wat we mogen doen, doen we in Zijn kracht.

In de eerste brief aan de Corintiërs schrijft Paulus iets vergelijkbaars. Morgen kijken we daar naar.

vrijdag 5 jan. **1 Corinthiërs 15: 43^b**

'... er wordt gezaaid in zwakheid en opgewekt in kracht.'

Hoofdstuk 15 is hét gedeelte over de opstanding. Paulus maakt een aantal tegenstellingen van ons leven nu en ons leven bij de opstanding.

Het is nu in zwakheid, we willen wel maar kunnen vaak niet, we schieten te kort. Zo zijn we begrensd in onze mogelijkheden. Dat is zaaien in zwakheid. Maar de opwekking zal zijn in KRACHT.

Vind je dat moeilijk om te begrijpen? Dat is helemaal niet zo gek, dat komt omdat we met ons beperkt zicht proberen de opwekking te begrijpen.

Toch is dit een belofte van God aan jou.

zaterdag 6 jan. **2 Corinthiërs 4: 8,9^a**

'... in alles zijn wij in de druk, doch niet in het nauw; om raad verlegen, doch niet radeloos; vervolgd, doch niet verlaten ...'

Het is een illusie dat het leven van een gelovige alleen maar over rozen zou gaan, een leven in voorspoed en enkel plezierige omstandigheden. Het leven van Paulus laat ons dat ook duidelijk zien. Verdrukking, onzekerheid en vervolging waren hem zeer bekend. Wellicht komen deze omstandigheden u bekend voor.

Ondanks dat wat je overkomt, heeft Vader je nooit verlaten. Nooit!!

zondag 7 jan. **2 Corinthiërs 4: 15**

'Want het geschiedt alles om uwentwil, opdat de genade toeneme en door steeds meerderen overvloediger dank worde gebracht ter ere Gods.'

'Opdat de genade toeneme.' Paulus gebruikt hier het woord: charis. Charis is ook verbonden aan blijdschap en vreugde.

De woorden *'alles om uwentwil'*, verwijzen terug naar alle verschillende situaties van lijden en gevaar, waarin de apostel heeft verkeerdt. Het uiteindelijke doel daarvan is, dat Gods heilplan met de mensheid in vervulling gaat en dat Hij daarvoor de eer krijgt.

De logica van Paulus is vaak anders dan je zou denken. Moeite, lijden en eigen zwakheid brengt hij in verband met genade, vreugde en overvloedig dank brengen aan God.

Vader, U overziet mijn leven, ik vertrouw op Uw inzicht, Amen.

maandag 8 jan. **Romeinen 10: 12,13**

'Want er is geen onderscheid tussen Jood en Griek. Immers, één en dezelfde is Heer over allen, rijk voor allen, die Hem aanroepen; want: al wie de naam des Heren aanroept, zal behouden worden ...'

Hij is Heer over/van allen. Heer van alle mensen en rijk voor diegenen die Hem kennen. Dát is pas een goede boodschap!

Gelovig of niet, Hij *wordt* niet je Heer maar Hij **is** Heer van alle mensen. Maar degenen die van Hem zijn gaat Hij rijkelijk voorzien van genade, woord en liefde.

Vader, dank U wel!

dinsdag 9 jan. **1 Timotheüs 4: 11**

'Beveel en leer dit!'

Wie de gedachte heeft gehad om bij het evangelie van Paulus lekker achterover te gaan zitten en te wachten op acties van boven, heeft ergens een afslag gemist.

Dit is een opdracht! Bevelen en leren, eeh... wat eigenlijk?

Dat staat ervoor: *'... dat wij onze hoop hebben gevestigd op de levende God, die een Redder is van alle mensen, inzonderheid van de gelovigen.'*

woensdag 10 jan. **Johannes 19: 30^a**

'Toen Jezus dan de zure wijn genomen had, zeide Hij: "Het is volbracht!"'

Hij was de weg gegaan van lijden. En net voordat Hij stierf zegt Hij deze woorden. *"Het is volbracht!"* Het is het grote scharnierpunt in de schepping. Hij sterft en laat het leven los en juist dit zal blijken tot behoud van heel de mensheid te zijn.

Het is volbracht! Amen!

donderdag 11 jan. **Ruth 1:16-17**

'Dring er bij mij niet op aan dat ik jou verlaat om terug te keren, achter jou vandaan! Want waarheen jij zal gaan, zal ik gaan, en alwaar jij zal verblijven, zal ik verblijven. Jouw volk zal mijn volk zijn en jouw Elohim mijn Elohim! Waar jij zal sterven, zal ik sterven en daar zal ik begraven worden! Zó zal Jahweh het voor mij doen en zó zal Hij het mij toevoegen dat slechts de dood scheiding zal brengen tussen mij en jou!'^[CV]

Met Noömi gaan Orpa en Ruth op weg naar het beloofde land. Orpa gaat terug naar haar volk. Ruth spreekt de woorden, die wij net gelezen hebben. Zij gaat met Noömi mee naar het beloofde land.

Wat brengt haar daartoe?

Ruth heeft de liefde van Noömi ervaren en haar actieve geloof gezien. Dat brengt haar tot: *'Jouw volk zal mijn volk zijn en jouw Elohim mijn Elohim!'*

vrijdag 12 jan. **Ruth 1:16-17**

'Jouw volk zal mijn volk zijn en jouw Elohim mijn Elohim!'

Wat een zicht geven deze woorden ook op Gods handelen met Israël! Het volk zal zegenkanaal zijn voor de volkeren en die zullen met Israël – dus met Ruth – zeggen, dat God ook hun verlossing op het oog heeft.

Tijdens het Joodse Pinksterfeest wordt uit het boek Ruth gelezen. Dan wordt eraan gedacht, dat God eens alle volkeren zal uitnodigen tot hun heil! Ruth is dus voorbode van dat toekomstig handelen van God!

Eerst moest Paulus nog komen om de gemeente uit te roepen, maar dan zal elk schepsel horen Wie Hij is! En: dat Hij niemand vergeet!

Mogen jij en ik op de plaats die Hij ons geeft tot Zijn eer zijn en tot opbouw van degene die Hij op jouw en mijn weg brengt!

zaterdag 13 jan. **Ruth 1:16-17**

Wij lezen nogmaals vers 16-17. In die verzen lezen wij de Hebreeuwse woorden *'Elohim'* en *'Jahweh'* – de NBG-vertaling zegt daar *'God'* en *'de Here'*.

Wat betekenen die woorden?

'Elohim' betekent *'plaatsen'*, en *'Jahweh'* zegt: *'Hij Die is en Die was en Die komt.'*

Die betekenissen onderstrepen a.h.w. wat wij van Paulus horen – God zal uiteindelijk alles in allen zijn! Dus: uit de monden van al die volkeren klinkt straks: *Uw God is onze God!* Ruths woorden zijn profetisch en wijzen vooruit naar dat moment! Al die pijn, dat schreeuwen en die nood van de mensheid maken plaats voor dankbaarheid, dat Hij naar hen omziet.

Dank je met me mee, dat wij zicht hebben mogen krijgen op Gods plan?!!

zondag 14 jan. **Mattheüs 1:5**

'Boaz verwekte Obed bij Ruth. Obed verwekte Isai, Isai verwekte David, de koning.'

In Mattheüs gaat het over de afstamming van Jezus Christus. Behalve Ruth wordt in hoofdstuk 1:3 Tamar genoemd en in vers 5 Rachab.

Ruth geloofde Jahweh en kreeg Hem lief. Zij zocht haar toevlucht onder Zijn vleugels! Uiteindelijk zal iedereen daar zijn!

Dat jij en ik Hem mogen kennen in Zijn liefde, en: die liefde, de genade en de verzoening mogen leven tot eer van Hem en tot opbouw van elkaar!

maandag 15 jan. **2 Timotheüs 2:1-2**

'Jij dan, mijn kind, word krachtig gemaakt in de genade die in Christus Jezus is. En wat je van mij hoort, door veel getuigen, vertrouw dat toe aan betrouwbare mensen, die bekwaam zullen zijn om ook anderen te onderwijzen'^[NCV]

In jouw en mijn leven zijn deze woorden neergelegd! Wij weten en mogen leven uit en door genade! Dat is toch om Hem voor te danken! En ook voor degenen die God om ons heen zet – samen zijn wij leden van de gemeente, het lichaam van Christus!

Vader, wij willen wandelen tot Uw eer en zijn tot opbouw!

dinsdag 16 jan. **1 Corinthiërs 12:27**

'Gij nu zijt het lichaam van Christus en ieder voor zijn deel leden ...'

Pak je concordante vertaling erbij en lees Efeziërs 2:14-16 – *'want Hij is onze vrede'*, Efeziërs 1:3-13 – *'in Hem zijn jullie'* en 1 Corinthiërs 15:28 – *'opdat God zij alles in allen'*.

Er zijn nog meer verzen uit Paulus' brieven te noemen. Dat klonk, klinkt en zal blijven klinken. Dát is wat jou en mij opbouwt. Eigenlijk legt God ons deze bouwstenen als stenen voor de metselaar in ons hart, in ons leven! Samen het lichaam van Christus en dat mag praktijk worden! Dat is toch ons aller gebed?!

woensdag 17 jan. **Efeziërs 1:22-23**

'En alles onderschikt Hij onder Zijn voeten en Hij geeft Hem als Hoofd boven alles aan de uitgeroepen gemeente, die Zijn lichaam is, het complement van Hem, Die het al in allen compleet maakt.'^[NCV]

Iemand schreef: 'Wat ons zo verbaast, is, dat wij, als gemeente – het lichaam van Christus – het complement zijn van Christus, en dat de Heer – net als wij – uitziet naar de ontmoeting met ons.'

donderdag 18 jan. **Kolossenzen 3:15**

'En laat de vrede van Christus, waartoe jullie ook in één lichaam geroepen werden, scheidsrechter zijn in jullie hart en wordt dankbaar.'^[NCV]

'Gerechtigd dan uit geloof mogen wij vrede hebben naar God toe door onze Heer Jezus Christus.'^{Rom.5:1 [NCV]} Lees ook Filippenzen 4:6-7 – dat geeft rust aan onze onrustige harten, die alle kanten uitgaan. Het gaat om die vesting in Christus Jezus – daarin zien wij uit! Dat wordt zichtbaar in onze wandel. Net als een scheidsrechter geeft vrede richting en leiding! Vrede stichtend tot opbouw van elkaar. Zichtbaar worden dat wij één zijn!

vrijdag 19 jan. **Efeziërs 5:30**

'... omdat wij leden zijn van Zijn lichaam.'^[NCV]

Wat hier staat, wat we ons telkens weer bewust zijn: jij, ik, wij kunnen niet zonder elkaar – met elkaar zijn wij leden van het lichaam van Christus! Zó met elkaar onderweg, Hem tegemoet, niet zonder elkaar willen, maar samen optrekken – bemoedigend, liefhebbend. Jij en ik, ja, beeld van Hem!

zaterdag 20 jan. **1 Corinthiërs 15:28**

'Wanneer alles Hem onderworpen is, zal ook de Zoon zelf Zich aan Hem onderwerpen, Die Hem alles onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen,'

Dat klonk al, toen wij op 13 januari uit Ruth 1:16-17 lazen. Uiteindelijk zal God alles in allen zijn! Niet alleen in alle gelovigen, maar alles in elk schepsel! Daar gaat Gods plan naartoe! Op weg daar naartoe geeft Hij ons wat we nodig hebben – draagkracht, troost en nabijheid, maar ook: richtingsbesef – daar gaat Gods plan naartoe! Jij en ik mogen dat nu al weten en samen kijken wij dezelfde richting uit. Ja, dat draagt ons en bepaalt ons in wat we zeggen en doen. Dat is tot Zijn eer zijn!

zondag 21 jan. **Romeinen 6:6**

'... dit weten wij toch, dat onze oude mens[heid] gezamenlijk [met Hem] gekruisigd werd, opdat het lichaam van de zonde buiten werking gesteld wordt en wij niet langer als slaaf de zonde dienen ...'^[CV]

Van oud naar nieuw. Dat zijn de feiten van het paulinische evangelie. Bevrijdend! Dat nemen we mee voor vandaag. We zijn niet langer aan zonde gebonden, maar aan Christus Jezus, Die ons onuitsprekelijk liefheeft. Zo leven en dienen we vrij, in Zijn genade, tot Zijn eer.

Vader, dank U voor Uw rijke genade.

maandag 22 jan. **Romeinen 6:10,11**

'... want wat Hij stierf, stierf Hij voor de zonde eens voor altijd, echter in wat Hij leeft, leeft Hij voor God. Zo ook jullie, rekt jezelf dood te zijn voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heer.'^[CV]

Van oud naar nieuw. Zo rekenen we met Hem, onze Heer, mee. Zoals Hij leeft voor God, zo ook wij. Aan zo'n gedachte moet je misschien wennen, om later te leren begrijpen waar het om gaat. God-gericht leven is zo anders dan dat oude leven, dat we, God zij dank, achter ons hebben kunnen laten. Rekenen zoals God, onze Vader, rekt. Dan neemt de blijdschap van binnen, in je hart, toe.

We wandelen ook vandaag aan Zijn hand!

dinsdag 23 jan. **Galaten 2:20**

'Gezamenlijk met Christus ben ik gekruisigd, ik leef echter, niet langer ik, echter in Mij leeft Christus. Nu dan, zolang ik nog in het vlees leef, leef ik door het geloof van de Zoon van God, Die mij liefheeft en Zichzelf voor mij overgeeft ...' ^[NCV]

Een fijne uitspraak, die ons bemoedigt en aanmoedigt te blijven bij de genade, die bij Paulus klinkt. Het gaat om Zijn geloof, Zijn overgave voor ons, aan God. Wij leven in het bewuste besef van de gevolgen van het met Hem gekruisigd zijn. Dan zien we steeds meer *Christus*' leven in en door ons zichtbaar worden.

Vader, dat Uw liefde doorstroomt naar de ander – gebruikt U mij ook vandaag daarvoor.

woensdag 24 jan. **Romeinen 8:18**

'Want ik reken ermee, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die ^{nb}voor ons onthuld zal worden.' ^[CV]

Van oud naar nieuw. Dat is de weg van de schepping. Deze oude schepping zucht en lijdt ten diepste geboorteweeën. Wij als mensen lijden mee. Elk mens heeft daar vroeg of laat mee te maken. Ziekte, pijn, verdriet, het is er. Nochtans geeft Paulus hier uitzicht en hoop, sterker nog: verwachting.

De heerlijkheid die zeker gaat komen, is die van God. Ze wordt ook ons deel. Die machtige toekomst geeft blijdschap, vandaag, in ons hart.

donderdag 25 jan. **Romeinen 8:19**

'Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op de onthulling van de zonen van God.' ^[CV]

Veel mensen leven met een vermoeden, dat dat wat nu is niet zo kan blijven, dat het beter zal worden. Maar wanneer?

God weet exact de tijd. Dat tijdstip is voor ons onzeker. Wat wel zeker is, is dat de onthulling (bedekking gaat er af) van de zonen van God gaat plaatsvinden.

Dat wij daarbij horen, doet ons verwonderd staan en opzien naar Vader, Die ons zo liefheeft. Ook nu – met alles wat in ons leven kan spelen – is Hij nabij. Vol vertrouwen leggen we de dag in Zijn hand.

vrijdag 26 jan. **Romeinen 8:20,21**

'Want de schepping is aan vruchteloosheid ondergeschikt, niet vrijwillig, maar om Hem Die haar onderschikt, in verwachting dat de schepping ook zelf bevrijd zal worden van de slavernij van het verderf ^{nb}tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God.' ^[CV]

Al wat gebeurt, lijkt zo zonder resultaat. Prediker vatte dat samen met de bekende woorden: *ijdelheid van de ijdelheden, zegt Prediker, ijdelheid van de ijdelheden, alles is ijdelheid.* ^{Pred.1:2 [NBG '51]} Alles is vluchtig en snel. Het leven is zo voorbij. Paulus gebruikt het woord *resultaatloos(heid)*.

Onze dagtekst geeft een geweldig uitzicht. Heerlijkheid is vrucht van het licht. Dat licht van God zal heel die nieuwe ordening, die nieuwe schepping doordringen. Daar zal geen plek voor duisternis meer zijn.

zaterdag 27 jan. **Genesis 18:14**

'Zou voor Jahweh [IEUE] iets te wonderlijk zijn?'

Het wonder in het leven van Abraham en Sarah was, dat toen het voor de mens niet kon, God toch Izaäk gaf. Hij maakte, dat zowel Abraham als Sarah vooraf konden lachen. ^{Gen.17:17 en 18:12} Zo wonderlijk was het wat Jahweh bewerkte in hun leven. Een handeling die iets groots bewerkte en waar de wereld tot op vandaag de gevolgen van ziet en hoort. God doet grote en kleine dingen in ons leven.

Vader, geef een opmerkzaam oog en oor voor wat U doet, ook nu.

zondag 28 jan. **Hebreeën 11:17-19**

'Door het geloof heeft Abraham, toen hij op de proef gesteld werd, Izaäk geofferd. En hij, die de beloften ontvangt, offerde zijn eniggeborene. Tegen hem was gezegd: dat 'in Izaak zal jouw zaad geroepen worden.' Hij overlegde bij zichzelf, dat God bij machte was hem ook uit de doden op te wekken. En hij kreeg hem bij gelijkenis daaruit ook terug.'

Een ander cruciaal moment in het leven van Abraham: Moria. De oude aartsvader ervoer daar de betekenis van: *'Op de berg van Jahweh zal erin voorzien worden.'* ^{Gen.22:14}

God ziet vooruit en voorziet in wat nodig is. Zoals Hij direct betrokken was bij het leven van Abraham, Sarah en Izaäk, is Hij dat ook bij uw, jouw en mijn leven. We worden soms op de proef gesteld. Daarin is Hij nabij, Die ons liefheeft, uit Wiens hand wij *nooit* kunnen vallen.

Vader, dank U wel.

maandag 29 jan. **Genesis 25:8,9**

'Toen gaf Abraham de geest en stierf in goede ouderdom, oud en verzadigd, en hij werd met zijn voorgeslacht verenigd. Izaäk en Ismaël, zijn zonen, begroeven hem in de spelonk van Machpela tegenover Mamre, op de akker van Efron, de zoon van Zohar, de Hethiet ...'

De zoon van de vrije en die van de slavin bestelden samen hun vader, die 175 jaar werd, ter aarde. De belofte was vervuld: Abraham zou nageslacht krijgen. Hij stierf zonder dat de stad met fundamenten op aarde gevestigd was, ^{Hebr11:10} die hij wel gezien had.

Dat geloof deelde Izaäk. Ismaël was anders. Tot op heden is de tegenstelling tussen die twee merkbaar.

Izaäk is ons voorbeeld als de gelovige, die rust heeft gevonden en het niet van eigen werken verwacht. Ismaël is de doener, soms onbeheerst, en staat voor hen die het van de werken (van de wet) verwachten.

Dank U Vader, dat ik ook vandaag kan leven vanuit de rust van het geloof.

dinsdag 30 jan. **2 Corinthiërs 1:15**

'En in dit vertrouwen had ik mij eerder voorgenomen naar jullie toe te komen, opdat jullie een tweede genade hebben ...' ^[CV]

Paulus maakte geen plannen naar het vlees, maar ging steeds in afhankelijkheid van zijn hemelse Vader. Hij wilde wel naar de gemeente in Korinthe toekomen, maar het kwam er uiteindelijk niet van.

Als hij daar opnieuw kwam, zou dat voor die gemeente *een tweede genade* zijn. Net als de eerste keer wilde Paulus ongetwijfeld, net als in Rome, geestelijke genade met hen delen. ^{Rom.1:11}

Wat een rijkdom mocht de apostel (uit)delen! En wat zijn we dankbaar voor die weelde! Een vrij leven, in Zijn dienst!

Dank U wel!

woensdag 31 jan. **1 Thessalonicenzen 1:6-8**

'Ook zijn jullie navolgers geworden van ons en van de Heer, toen jullie het Woord aannamen te midden van veel verdrukking, met vreugde van heilige geest, zodat jullie voorbeelden werden voor alle gelovigen in Macedonië en Achaje ...'

Navolger zijn van Paulus en van de Heer, betekent: *het woord* dat verkondigd is, aannemen. Dat geeft vreugde in je hart. Het evangelie van genade en verzoening, daar blijf je blij van.

God werkte in Thessaloniki door en zij bereikten een groot gebied met dat evangelie. Een middel te zijn in Vaders hand, dat is wat u, jij en ik ook zijn.

Laten we Vader danken voor de genade, wanneer je jouw blijdschap kan doorgeven aan anderen!